

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia: 27 czerwca 2014 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia - Śródmieścia Wydział VIII Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Martyniec

Protokolant: Paulina Okrutnik

po rozpoznaniu w dniu 13 czerwca 2014r. we Wrocławiu na rozprawie

sprawy z powództwa: Wspólnoty Mieszkaniowej przy ul. (...) we W.

przeciwko: Miejskiemu Przedsiębiorstwu Wodociągów i Kanalizacji S.A. we W.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej M. P. W. i. K. S.A. we W. na rzecz strony powodowej Wspólnoty Mieszkaniowej przy ul. (...) we W. kwotę 7.963,92 zł (siedem tysięcy dziewięćset dziewięćdziesiąt trzy złote, dziewięćdziesiąt dwa grosze) wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 14 marca 2014 r. do dnia zapłaty;

II. oddala dalej idące powództwo;

III. zasądza od strony pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 1.170,76 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 4 grudnia 2013 r. strona powodowa Wspólnota Mieszkaniowa nieruchomości położonej we W. przy ul. (...), reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, wniosła o zasądzenie na jej rzecz od strony pozwanej MPWiK S.A. z siedzibą we W. kwoty 12.033,34 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wniesienia pozwu oraz kosztami sądowymi.

W uzasadnieniu pozwu podała, iż strona pozwana dostarcza do jej budynku wodę i odprowadza ścieki, za co ona regularnie uiszcza należne opłaty. Wskazała, iż zarząd sporządzając w marcu 2013 r. rozliczenie roczne przychodów i wydatków Wspólnoty Mieszkaniowej, zauważył, że faktury z dnia 17.04.2012 r. oraz 12.07.2012 r. opiewają na znacznie wyższe sumy niż zazwyczaj płacone, co przekłada się na zużycie wody, które według tych faktur wyniosło w okresie od 12 stycznia do 12 kwietnia 2012 r. 1330 m³, tj. 443,3 m³ miesięcznie, a od 12 kwietnia do 28 kwietnia 2012 r., czyli przez 16 dni – 350 m³. Odczyty te wyraźnie odbiegają od zazwyczaj regulowanych stawek, gdyż przeciętne zużycie wody w 2011 r. wyniosło 1.696,20 m³ w ciągu roku, tj. 141,35 m³ miesięcznie. W podobnej wielkości kształtowało się zużycie wody w kolejnych miesiącach następujących po kwietniu 2012 r. Podniosła, iż analizując faktury zorientowała się, iż nastąpiła wymiana wodomierza głównego, bowiem jego numer został zmieniony. Dopiero wówczas od strony pozwanej dowiedziała się, iż wodomierz został wymieniony 28 kwietnia 2012 r., o czym nie została powiadomiona, w związku z czym żaden członek wspólnoty nie uczestniczył przy jego wymianie. Wskazała, iż po wymianie wodomierza zużycie wody wróciło do normy. Świadczy to o nieprawidłowości działania starego wodomierza w okresie od 12 stycznia do 28 kwietnia 2012 r. Wskazała, iż niezwłocznie po dostrzeżeniu nieprawidłowości zwróciła się do strony pozwanej z prośbą o korektę wierzytelności wskazanych na fakturach z 17 kwietnia 2012 r. i 12 lipca 2012 r., gdyż wyraźnie one odbiegały od przeciętnej normy zużycia wody dla budynku powódki. Strona pozwana reklamacji nie uznała podając,

iz wymieniony wodomierz posiadał ważną cechę legalizacyjną, a ponadto do uznania reklamacji i korekty rozliczeń niezbędne jest stwierdzenie nieprawidłowego działania wodomierza poprzez dokonanie jego ekspertyzy. Wskazała, iz wszystkie instalacje wodnokanalizacyjne są nowe, więc na pewno nie było żadnej awarii, a zatem jedynym źródłem nieprawidłowości musiał być wymieniony nagle i bez powiadomienia wodomierz główny.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana, reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania.

W uzasadnieniu przyznała, iz łączy ją ze stroną powodową umowa, na podstawie której zobowiązana jest ona do dostarczania wody i odprowadzania ścieków na rzecz strony powodowej. Podniosła, iz strona powodowa nie udowodniła, iz zwiększone zużycie wody było skutkiem niesprawnego działania wodomierza. Wskazała, iz zdemontowany wodomierz posiadał cechę legalizacyjną, a samo zwiększenie zużycia wody nie może być podstawą do uwzględnienia reklamacji. Przyczyn wzrostu zużycia wody w nieruchomości mogło być bowiem wiele, w tym wzrost zużycia przez mieszkańców lub awaria na wewnętrznej instalacji wodociągowej. Podniosła, iz nieprawdą jest, iz strona powodowa nie została poinformowana o demontażu wodomierza, bowiem przy tej czynności obecny był lokator, który nie wyraził zgody na podpisanie protokołu. Wskazała, iz uregulowanie należności z kwestionowanych faktur należy poczytywać za uznanie długu. Podniosła również, iz nieuzasadnione i niezgodne z prawdą są twierdzenia strony powodowej, jakoby zgłosiła ona reklamację niezwłocznie po ujawnieniu się okoliczności stanowiących jej podstawę, bowiem wzrost zużycia wody nastąpił w okresie od kwietnia do lipca 2012 r., podczas gdy strona powodowa z reklamacją wystąpiła dopiero w dniu 5 kwietnia 2013 r., czyli rok po powstaniu rzekomych nieprawidłowości.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

Strona powodowa jest Wspólnotą Mieszkaniową, w skład której wchodzi więcej niż siedem lokali mieszkalnych. Zarząd Wspólnotą powierzony został jednoosobowemu zarządowi.

Dowód:

- Uchwała nr 6/2012 k. 9;
- Wydruk księgi wieczystej nieruchomości przy ul. (...) we W. k. 11-29.

Strona powodowa zawarła ze stroną pozwaną umowę, na podstawie której strona pozwana zobowiązała się do dostarczania wody i odprowadzania ścieków do budynku przy ul. (...) we W., a strona powodowa zobowiązała się do uiszczania opłat z tego tytułu.

(bezsporne)

W dniu 11 marca 2012 r. strona powodowa sporządziła rozliczenie roczne wody i ścieków za okres od 1 stycznia 2011 r. do 31 grudnia 2011 r. dla budynku przy ul. (...). W marcu 2013 r. strona powodowa sporządziła rozliczenie za okres od 1 stycznia 2012 r. do 31 grudnia 2012 r.

Dowód:

- Rozliczenie wody i ścieków od 1 stycznia 2011 r. do 31 grudnia 2011 r. k. 34;
- Rozliczenie wody i ścieków od 1 stycznia 2012 r. do 31 grudnia 2012 r. k. 67.

Na podstawie zawartej umowy strona pozwana wystawiła następujące faktury VAT:

- W dniu 17 stycznia 2012 r. fakturę numer (...), opiewającą na kwotę 1.016,54 zł netto (1.097,86 zł brutto), której termin płatności przypadał na dzień 3 lutego 2012 r.;

- w dniu 17 kwietnia 2012 r. fakturę numer (...), za okres rozliczeniowy od 12 stycznia 2012 r. do 12 kwietnia 2012 r., opiewającą na kwotę 8.044,37 zł netto (8.688,47 zł brutto), której termin płatności przypadał na dzień 4 maja 2012 r., wskazano w niej zużycie wody wynoszące 1.330 m³;
- w dniu 13 lipca 2012 r. fakturę numer (...), za okres rozliczeniowy od 13 kwietnia 2012 r. do dnia 5 lipca 2012 r., opiewającą na kwotę 5.128,57 zł netto (5.538,87 zł brutto), której termin płatności przypadał na dzień 29 lipca 2012 r., wskazano w niej zużycie wody wynoszące 908 m³;
- w dniu 24 października 2012 r. fakturę numer (...), opiewającą na kwotę 1.036,58 zł netto (1.119,61 zł brutto), której termin płatności przypadał na dzień 4 listopada 2012 r.;
- W dniu 22 stycznia 2013 r. fakturę numer (...), za okres rozliczeniowy od 3 października 2012 r. do 2 stycznia 2013 r., opiewającą na kwotę 1.090,82 zł netto (1.178,10 zł brutto). Wskazano w niej zużycie wody wynoszące 387 m³;
- w dniu 23 kwietnia 2013 r. fakturę numer (...), za okres rozliczeniowy od 3 stycznia 2013 r. do dnia 8 kwietnia 2013 r., opiewającą na kwotę 1.323,12 zł netto (1.428,98 zł brutto), której termin płatności przypadał na dzień 9 maja 2013 r., wskazano w niej zużycie wody wynoszące 405 m³;
- w dniu 17 lipca 2013 r. fakturę numer (...), za okres rozliczeniowy od 9 kwietnia 2013 r. do 23 kwietnia 2013 r., opiewającą na kwotę 1.725,83 zł netto (1.863,90 zł brutto), której termin płatności przypadał na dzień 2 sierpnia 2013 r., wskazano w niej zużycie wody wynoszące 391 m³;
- W dniu 16 października 2013 r. fakturę numer (...), za okres rozliczeniowy od 5 lipca 2013 r. do 2 października 2013 r., opiewającą na kwotę 1.558,63 zł netto (1.683,32 zł brutto), której termin płatności przypadał na dzień 1 listopada 2013 r., wskazano w niej zużycie wody wynoszące 417 m³.

Dowód:

- Faktury VAT k. 30-64.

W budynku przy ul. (...) odczyty wodomierzy i średniego poboru wody kształtowały się następująco:

- według odczytu z dnia 6 lipca 2010 r. pobrano 346 m³ wody, czyli średnio 5,01 m³/ na dobę;
- według odczytu z dnia 11 października 2010 r. pobrano 430,40 m³ wody, czyli średnio 4,44 m³/na dobę;
- według odczytu z dnia 13 stycznia 2011 r. pobrano 450,60 m³ wody, czyli średnio 4,79 m³/na dobę;
- według odczytu z dnia 21 kwietnia 2011 r. pobrano 416,20 m³ wody, czyli średnio 4,25 m³/na dobę;
- według odczytu z dnia 8 lipca 2011 r. pobrano 405,80 m³ wody, czyli średnio 5,20 m³/na dobę;
- według odczytu z dnia 10 października 2011 r. pobrano 420 m³ wody, czyli średnio 4,47 m³/na dobę;
- według odczytu z dnia 11 stycznia 2012 r. pobrano 390 m³ wody, czyli średnio 4,19 m³/na dobę;
- według odczytu z dnia 12 kwietnia 2012 r. pobrano 1330 m³ wody, czyli średnio 14,46 m³ na dobę;
- według odczytu z dnia 28 kwietnia 2012 r. pobrano 350 m³ wody , czyli średnio 21,88 m³ na dobę;
- według odczytu z dnia 5 lipca 2012 r. pobrano 558 m³ wody, czyli średnio 8,21 m³ na dobę;

- według odczytu z dnia 2 października 2012 r. pobrano 380 m³ wody, czyli średnio 4,27 m³ na dobę;
- według odczytu z dnia 2 stycznia 2013 r. pobrano 387 m³ wody, czyli średnio 4,21 m³ na dobę;
- według odczytu z dnia 8 kwietnia 2013 r. pobrano 405 m³, czyli średnio 4,22 m³ na dobę;
- według odczytu z dnia 4 lipca 2013 r. pobrano 391 m³ wody, czyli średnio 4,49 m³ na dobę;
- według odczytu z dnia 17 lipca 2013 r. pobrano 64 m³ wody, czyli średnio 4,92 m³ na dobę;
- według odczytu z dnia 2 października 2013 r. pobrano 417 m³, czy średnio 4,63 m³ na dobę;
- według odczytu z dnia 19 listopada 2013 r. pobrano 216 m³ wody, czyli średnio 4,50 m³ na dobę;
- według odczytu z dnia 24 grudnia 2013 r. pobrano 168 m³ wody, czyli średnio 4,80 m³ na dobę;
- według odczytu z dnia 14 stycznia 2014 r. pobrano 93 m³ wody, czyli średnio 4,43 m³ na dobę;
- według odczytu z dnia 19 lutego 2014 r. pobrano 179 m³ wody, czyli średnio 4,97 m³ na dobę.

Dowód:

- Wykaz odczytów k. 120.

W dniu 28 kwietnia 2012 r. strona pozwana dokonała wymiany wodomierza w budynku przy ul. (...) we W.. Został on wymieniony, albowiem w 2012 r. upływał okres jego legalizacji. Okresy legalizacyjne wynoszą 5 lat i kończą się z dniem 31 grudnia danego roku. Strona pozwana w okresie legalizacyjnym sprawdza sprawność wodomierza tylko na wniosek odbiorcy. O wymianie wodomierza nie był poinformowany zarządca budynku. Po zdemontowaniu wodomierz jest przetrzymywany przez okres 30 dni, na wypadek ewentualnej reklamacji, a następnie jest regenerowany lub złomowany. Wymontowany u strony powodowej wodomierz został zezłomowany, gdyż strona pozwana nie używa już takich wodomierzy, albowiem nie jest on przystosowany do zdalnego zainstalowania na liczydło.

Dowód:

- Raport wymiany wodomierza k. 116;
- Zeznania świadka G. K. protokół elektroniczny k. 146-147.

Strona powodowa w dniu 26 kwietnia 2012 r. uiściła należność wynikającą z faktury numer (...), natomiast w dniu 26 lipca 2012 r. należność wynikającą z faktury numer (...).

Dowód:

- Potwierdzenia przelewu k. 121-122.

Pismem z dnia 5 kwietnia 2013 r. strona powodowa zgłosiła stronie pozwanej reklamację faktury numer (...) z dnia 17 kwietnia 2012 r. oraz faktury numer (...) z dnia 12 lipca 2012 r., podnosząc, iż wskazane w nich zużycie wody znacząco odbiega od przeciętnych norm zużycia dla tego budynku.

Dowód:

- reklamacja k. 66.

Pismem z dnia 16 kwietnia 2013 r. strona pozwana poinformowała stronę powodową, iż nie znajduje podstaw do uznania reklamacji.

Dowód:

- Pismo z dnia 16 kwietnia 2013 r. k. 72.

Pismem z dnia 10 maja 2013 r. strona powodowa zwróciła się do strony pozwanej o ponowne rozpatrzenie reklamacji.

Dowód:

- Pismo z dnia 10 maja 2013 r. k. 73.

Pismem z dnia 4 czerwca 2013 r. strona pozwana poinformowała stronę powodową, iż podtrzymuje dotychczasowe stanowisko w sprawie.

Dowód:

- Pismo z dnia 4 czerwca 2013 r. k. 74-75.

Pismem z dnia 5 lipca 2013 r. strona powodowa zwróciła się do strony pozwanej o ponowne rozpatrzenie reklamacji, domagając się rozliczenia okresów objętych kwestionowanymi fakturami według średniego zużycia.

Dowód:

- Pismo z dnia 5 lipca 2013 r. k. 65.

Pismem z dnia 24 lipca 2013 r. strona pozwana poinformowała stronę powodową, iż podtrzymuje dotychczasowe stanowisko w sprawie.

Dowód:

- Pismo z dnia 24 lipca 2013 r. k. 77.

Pismem z dnia 8 sierpnia 2013 r. strona powodowa ponownie zwróciła się do strony pozwanej o dokonanie rozliczenia wody za sporny okres przy uwzględnieniu średnich stawek zużycia wody.

Dowód:

- Pismo z dnia 8 sierpnia 2013 r. k. 78.

Pismem z dnia 28 sierpnia 2013 r. strona pozwana poinformowała stronę powodową, iż podtrzymuje dotychczasowe stanowisko w sprawie.

Dowód:

- Pismo z dnia 28 sierpnia 2013 r. k. 79-80.

Sąd zważył co następuje

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie jedynie w części.

Strona powodowa dochodziła od strony pozwanej zwrotu uiszczonych opłat za dostarczenie wody i odprowadzenie ścieków, podnosząc, iż opłaty te zostały nieprawidłowo naliczone, albowiem zamontowany wodomierz wskazywał w okresie od 12 stycznia 2012 r. do 28 kwietnia 2012 r. zbyt wysoki poziom zużycia wody.

Strona pozwana wnosila o oddalenie powództwa, wskazując, iż wodomierz działał prawidłowo. Ponadto podnosiła, iż strona powodowa zgłosiła reklamację w tym przedmiocie dopiero po upływie roku.

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy sprowadzało się zatem do ustalenia czy zamontowany u strony powodowej wodomierz działał prawidłowo, a w konsekwencji czy strona powodowa jest uprawniona do żądania zwrotu uiszczonych na rzecz strony pozwanej opłat za dostarczoną wodę i odprowadzone ścieki.

W ocenie Sądu analiza materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie prowadzi do przekonania, iż w istocie wodomierz zamontowany u strony powodowej w spornym okresie nie działał prawidłowo. Sąd zważył, iż jak wynika z wykazu odczytów i średniego poboru wody z ul. (...) we W. oraz wystawianych przez stronę pozwaną faktur, zużycie wody w okresie od 12 stycznia 2012 r. do 28 kwietnia 2012 r. w sposób rażąco odbiega od zużycia odnotowywanego w tym budynku w innych okresach (prawie 23 m³ na dobę w stosunku do średniego zużycia w granicach 4-5 m³). Mając zaś na uwadze, iż w okresie tym w budynku nie miała miejsca żadna awaria, Sąd doszedł do przekonania, oceniając wskazane dowody przez pryzmat doświadczenia życiowego, iż jedyną przyczyną takiego stanu rzeczy może być nieprawidłowe działanie wodomierza. Zdaniem Sądu nie przy tym znaczenia fakt, iż wodomierz posiadał cechę legalizacyjną, albowiem okoliczność ta nie wyklucza możliwości jego wadliwego działania. Jak wynika natomiast z zeznań świadka G. K. strona powodowa nie sprawdza sprawności wodomierza przez okres jego legalizacji, chyba że zostaną w tym zakresie zgłoszone nieprawidłowości. Podkreślenia wymaga ponadto fakt, iż okres legalizacyjny przedmiotowego wodomierza prawie się skończył, co zwiększa zdaniem Sądu prawdopodobieństwo jego awarii.

Sąd nie podzielił przy tym argumentacji strony pozwanej, która podnosiła, iż brak jest podstaw do uznania, iż wodomierz był niesprawny, albowiem nie została przeprowadzona jego ekspertyza. Wskazać bowiem należy, iż okoliczność niemożności wykonania już takiej ekspertyzy nie może, zdaniem Sądu, uniemożliwiać stronie powodowej kwestionowania dokonanych odczytów. Tym bardziej, że strona pozwana nie zawiadomiła strony powodowej, o tym, iż wodomierz ma być, czy też że został wymieniony, pozbawiając ją tym samym szansy na zgłoszenie konieczności wykonania takiej ekspertyzy. Z tego względu, na uwzględnienie nie zasługuje również zarzut, iż strona powodowa powinna była wcześniej zgłosić zauważone nieprawidłowości. Ponadto mając na uwadze, iż strona powodowa jest dużym podmiotem, stwierdzić należy, iż w pełni zrozumiałym jest, iż powzięła wiadomość o nieprawidłowościach w dokonywanych pomiarach dopiero rok później, przy okazji dokonywania rocznego rozliczenia w tym zakresie.

Z powyższych względów Sąd uznał, iż zamontowany u strony powodowej wodomierz nie działał prawidłowo, tym samym dokonane przez stronę pozwaną naliczenia opłat należało uznać za błędne. Mając zaś na uwadze, iż pomimo to strona powodowa je uiszcza, rozstrzygnąć należało w następnej kolejności czy jest uprawniona do domagania się ich zwrotu.

Żądanie takie znajduje podstawę w art. 405 k.c. w zw. z art. 410 k.c. Zgodnie z art. 405 k.c. kto bez podstawy prawnej uzyskał korzyść majątkową kosztem innej osoby, obowiązany jest do wydania korzyści w naturze, a gdyby to nie było możliwe, do zwrotu jej wartości. Stosownie zaś do treści art. 410 § 1 k.c. przepis ten stosuje się w szczególności do świadczenia nienależnego. Świadczenie jest nienależne, jeżeli ten, kto je spełnił, nie był w ogóle zobowiązany lub nie był zobowiązany względem osoby, której świadczył, albo jeżeli podstawa świadczenia odpadła lub zamierzony cel świadczenia nie został osiągnięty, albo jeżeli czynność prawna zobowiązująca do świadczenia była nieważna i nie stała się ważna po spełnieniu świadczenia (§ 2).

Świadczenie jest nienależne, jeżeli ten, kto je spełnił, nie był w ogóle zobowiązany (względem nikogo) lub nie był zobowiązany względem osoby, której świadczył. Świadczenie musi zostać spełnione w zamiarze wykonania zobowiązania, które nie istnieje, ale świadczący musi błędnie mniemać, że takie zobowiązanie istnieje. Jest to więc działanie pod wpływem błędu - jednak błędu nie trzeba wykazywać, wystarczy wykazać, że zobowiązanie nie istnieje (A.Rzetecka-Gil, kodeks cywilny. Komentarz – zobowiązania część ogólna)

Jak to wskazano wyżej strona powodowa wykazała, iż jej zobowiązanie względem strony pozwanej nie istniało w takiej wysokości, w jakiej świadczyła. Jest ona zatem uprawniona do żądania zwrotu. Wskazać należy, iż wbrew twierdzeniom strony pozwanej, brak jest podstaw do uznania, iż w niniejszej sprawie aktualizuje się przesłanka określona w art. 411 pkt 1 k.c., wyłączająca możliwość żądania zwrotu świadczenia. Okoliczności faktyczne niniejszej sprawy świadczą jednoznacznie o tym, iż strona powodowa spełniając świadczenie nie wiedziała o tym, iż nie jest do świadczenia zobowiązana. Stwierdzenie nadmiernych wskazań wodomierza nastąpiło bowiem dopiero w momencie rocznego rozliczenia, dokonywanego przez Wspólnotę.

Z powyższych względów Sąd uznał żądanie strony powodowej za uzasadnione co do zasady.

Określając wysokość świadczenia nienależnego spełnionego przez stronę powodową Sąd miał na uwadze treść § 18 ust. 1 rozporządzenia Ministra Budownictwa z dnia 28 czerwca w sprawie określania taryf, wzoru wniosku o zatwierdzenie taryf oraz warunków rozliczeń za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzenie ścieków, zgodnie z którym w przypadku stwierdzenia nieprawidłowego działania wodomierza głównego ilość pobranej wody ustala się na podstawie średniego zużycia wody w okresie 3 miesięcy przed stwierdzeniem niesprawności działania wodomierza, a gdy nie jest to możliwe - na podstawie średniego zużycia wody w analogicznym okresie roku ubiegłego lub iloczynu średniomiesięcznego zużycia wody w roku ubiegłym i liczby miesięcy nieprawidłowego działania wodomierza. Na podstawie wykazu zużycia wody Sąd ustalił, iż średnie zużycie wody za 3 miesiące poprzedzające sporny okres, a zatem za okres od 12 października 2011 r. do 12 stycznia 2012 r. wynosiło 390 m³, albowiem według odczytu z dnia 11 października 2011 r. stan licznika wynosił 4.862 m³, zaś w dniu 11 stycznia 2012 r. - 5.252 m³. Skoro zatem średnie zużycie wody za 3 miesiące wyniosło 390 m³, to dzienne zużycie określić należało na 4,2 m³. Stawka za metr sześcienny wody w okresie od 12 stycznia do 29 lutego 2012 r. (49 dni) wynosiła 3,50 zł, a za odprowadzenie ścieków 3,55 zł, zatem należność za ten okres za dostarczenie wody wynosi 720,30 zł (4,2 m³ × 49 dni × 3,50 zł = 720,30 zł), natomiast za odprowadzenie ścieków 730,59 zł (4,2 m³ × 49 dni × 3,55 zł = 730,59 zł). W okresie od 1 marca do 28 kwietnia 2012 r. (59 dni) stawka za wodę wynosiła 3,80 zł, natomiast za odprowadzanie ścieków 3,95 zł, zatem należność za ten okres za dostarczenie wody wynosi 941,64 zł (4,2 m³ × 59 dni × 3,80 zł = 941,64 zł), natomiast za odprowadzanie ścieków 978,81 zł (4,2 m³ × 59 dni × 3,95 zł = 978,81 zł). Należność za sporny okres za wodę oraz odprowadzenie ścieków wynosi więc łącznie 3.371,34 zł netto (3.641,05 zł brutto). Strona powodowa zapłaciła za ten okres łącznie 10.745,34 zł netto (11.604,97 zł brutto). Mając zatem na uwadze powyższe stwierdzić należy, iż kwota 7.963,92 zł jest świadczeniem nienależnym (11.604,97 zł - 3.641,05 zł). Dlatego też taką kwotę Sąd zasądził na rzecz strony powodowej. Wskazać przy tym należy, iż brak było podstaw do uwzględnienia przy powyższych wyliczeniach łącznej kwoty na jaką opiewały dwie sporne faktury, albowiem faktura z dnia 12 lipca 2012 r. obejmowała okres od 13 kwietnia 2012 r. do 5 lipca 2012 r., a zatem tylko część należności w niej uwzględnionych dotyczyła spornego okresu, a mianowicie tylko kwota 2.712,50 zł netto, naliczona za zużycie 350 m³ i odprowadzenie takiej samej ilości ścieków. Ponadto w rozliczeniach tych nie należało uwzględniać opłat abonamentowych, do których zapłaty strona powodowa była zobowiązana niezależnie od sprawności wodomierza.

Z powyższych względów Sąd zasądził na rzecz strony powodowej kwotę 7.963,92 zł, oddalając dalej idące powództwo.

Orzeczenie w kwestii odsetek od zasądzonej kwoty Sąd oparł o treść przepisu art. 481 k.c., zgodnie, z którym jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Mając na uwadze, iż strona pozwana wezwana została przez stronę powodową do zapłaty kwoty objętej pozwem dopiero w momencie doręczenia jej pozwu, stwierdzić należy, iż roszczenie stało się wymagalne dopiero w 7 dni od tej daty, strona pozwana obowiązana była bowiem spełnić świadczenie niezwłocznie po wezwaniu (art. 455 k.c.). Skoro zaś tego nie uczyniła, od dnia następnego po tej dacie pozostawała w zwłoce. Dlatego też Sąd, mając na uwadze, iż

odpis pozwu został doręczony stronie pozwanej w dniu 6 marca 2014 r., zasądził odsetki ustawowe od zasądzonej kwoty od dnia 14 marca 2014 r., oddalając powództwo w pozostałym zakresie.

Orzeczenie o kosztach procesu znalazło wyraz w treści art. 100 zd. 1. k.p.c., zgodnie z którym w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone.

Do rozliczenia poniesionych przez stronę powodową kosztów postępowania przyjęto kwotę 602 zł tytułem opłaty od pozwu, kwotę 2.400 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego, kwotę 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Strona pozwana poniosła zaś koszty postępowania w łącznej wysokości 2.417 zł. Mając na uwadze, że strona powodowa wygrała sprawę w 66%, po stosunkowym rozliczeniu wymienionych wyżej kosztów na jej rzecz przypadło 1.170,76 zł ($[66\% \times 3.019 \text{ zł}] - [34\% \times 2.417 \text{ zł}]$).